

Zeci de mii de tineri din întreaga țară așteaptă cu nerăbdare ziua de 1 decembrie, care marchează începutul primei etape a Spartachiadei de iarnă. Și așteptarea lor nu va fi zadarnică. Acolo unde s-au luat din vreme măsurile necesare, întrecerile Spartachiadei vor putea începe chiar din prima zi.

MĂSURI ORGANIZATORICE ȘI PROPAGANDISTICE

Invățînd din experiența anului trecut, într-o serie de regiuni ca **Ploești, Pitești, Cluj, Regiunea Autonomă Maghiară** etc. au fost organizate din vreme comisiile regionale, care, la rîndul lor, au pornit la constituirea și instruirea comisiilor orășenești, raionale și comunale de organizare a Spartachiadei. In aceste comisii, sarcinile au fost repartizate concret, pe oameni și departamente. De exemplu în **raionul Buzău**, comitetul raional U.T.M. și-a asumat sarcina de a contribui la mobilizarea concurenților, secțiunea culturală a Sfatului popular s-a angajat să asigure amenajarea căminelor culturale și a colțurilor roșii pentru întrecerile de sală și să angreneze directorii de cămine culturale în popularizarea și organizarea concursurilor.

INIȚIATIVE...

...dintre cele mai diferite marchează interesul față de marea competiție. Unele dintre ele se referă la popularizarea Spartachiadei și în acest sens **este demnă de urmat inițiativa sportivilor din Miercurea-Niraj. Ei au organizat la club un „colț al Spartachiadei", care cuprinde regulamentul competiției**, afișe, precum și planul de **antrenamente** și întreceri al colectivului. Altele îmbrățișează aspectul tehnic al problemei: **la Cluj și în Regiunea Autonomă Maghiară** se pune un deosebit accent pe atragerea tehnicienilor și a profesorilor de educație fizică în munca de instruire a participanților; la **Cluj, Brezoi, Rucăr, Corbeni, Boișoara, Dîmbovicioara** și **Horezu** (Reg. Pitești), etc. au fost organizate centre de inițiere în schi sau de antrenament; la **Tg. Mureș** și în alte orașe ale regiunii se constituie 50 de echipe demonstrative care vor pleca la sate; în raionul **Buzău** s-au luat măsuri pentru confecționarea cu posibilități locale a 80 garnituri șah, 200 per schiuri, 800 de săniuțe etc.

... ȘI ACȚIUNI

Perioada premergătoare a Spartachiadei folosește multor colective pentru pregătirea viitorilor concurenți. Astfel, la **Miercurea Niraj** se antrenează cu regularitate 60 de șahiști, 80 jucători de tenis de masă și 150 de gimnaști: același lucru se petrece în alte colective, ca **Recolta Dumbrăvioara** și **Sîngeorgiul de Mureș. La Brezoi** și **Dîmbovicioara** (reg. Pitești), tinerii se prezintă în mare număr la centrele de schi. Mai mult, unele colective și școli din **raionul Agnita** au organizat turnee pregătitoare de șah și tenis de masă, ca un mijloc de popularizare și totodată de pregătire pentru Spartachiadă.

Iată măsuri, inițiative și acțiuni demne de laudă, care trebuie extinse.

(După corespondențe primite de la E. Bocoș, I. Fețeanu, Fl. Romulus, P. Căpățînă și S. Roșculeț).

IN CITEVA RINDURI

● Comitetul regional C.F.S. Cluj a întreprins o acțiune care reprezintă un prim pas spre îndeplinirea sarcinilor trasate în consfătuirea pe țară a președinților de colective sportive, organizînd o analiză a activității colectivului sportiv Energia Cîmpia Turzii. Prin problemele ridicate ca și prin hotărîrea elaborată de comitetul regional C.F.S. Cluj în urma acestei analize, colectivul Energia Cîmpia Turzii a primit un sprijin prețios. Inițiativa luată la Cluj trebuie să constituie un exemplu pentru toate comitetele raionale, orășenești și regionale C.F.S. Dar, pentru ca astfel de acțiuni să fie și mai rodnice în viitor, hotărîrile emise după analiza colectivului nu vor trebui să se limiteze la indicarea sarcinilor colectivului, așa cum s-a procedat la Cluj, ci vor trebui să arate totodată modul în care respectivul comitet C.F.S. înțelege să sprijine, prin activul său salariat și obștesc, activitatea colectivului sportiv.

● In prezența unui mare număr de activiști ai colectivelor sportive studențești, tehnicieni, antrenori și sportivi a avut loc zilele trecute o ședință în cadrul căreia a fost reorganizat consiliul orășenesc Știința Cluj. Una dintre primele hotărîri luate de noul consiliu orășenesc se referă la trecerea echipei de fotbal Știința-Cluj de pe lîngă colectivul Știința-Invățămînt, sub conducerea colectivului Știința V. Babeș. Totodată s-au luat măsuri în vederea îmbunătățirii activității în domeniul desfășurării campionatelor universitare.

● Recent a avut loc în Capitală o ședință în cadrul căreia comitetul regional București U.T.M. a prezentat o dare de seamă asupra desfășurării Spartachiadei de vară a tineretului în regiunea București. Totodată, în prezența unui însemnat număr de activiști ai U.T.M. și din domeniul sportului s-a făcut prelucrarea regulamentului Spartachiadei de iarnă a tineretului.

● In cadrul unei ședințe lărgite de prezidiu, asociația Energia a analizat activitatea sectorului său de instruire sportivă. Această analiză a prilejuit trecerea în revistă a succeselor incontestabile realizate de noua asociație sportivă de la înființarea sa și pînă azi. De asemenea, au fost scoase în evidență lipsurile înregistrate, căutîndu-se căile de urmat în viitor: în acest sens au adus o prețioasă contribuție numeroșii participanți la discuțiile pe marginea raportului prezentat.

„Bujor al 12-lea" în plin... antrenament

...Cabana „Patru vînturi", așezată undeva la munte, în decorul fermecător al naturii. Aci au venit jucătorii de fotbal din echipa „Biruința", pentru a-și desăvîrși pregătirea în vederea meciului cu puternica formație „Motorul". Domnește o atmosferă de prietenie și bună dispoziție, alimentată de verva maserului Nae și a cabanierei Otilia și vegheată de grija părintească pe care o poartă băieților priceputul antrenor Murgu. Deodată, un incident vine să strice nu numai voioșia locatarilor de la „Patru vînturi", dar și unitatea echipei care se pregătește pentru finala Cupei: Radu, cel mai bun jucător de la „Biruința", se ceartă cu Marin, alt jucător de bază al echipei și cel mai bun prieten al său, și anunță că-și părăsește tovarășii de echipă. Adevăratul vinovat nu este însă Radu, ci antrenorul secund Rizea, care, urmărind să treacă la un alt colectiv, împreună cu cîțiva jucători de la „Biruința", țese cu abilitate o serie întreagă de intrigi și nu se dă înapoi de la nimic pentru a-și atinge țelul. Cînd Radu pleacă de la cabană, în plină noapte, micuțul Dumitrică, nepotul antrenorului Murgu și principalul suporter al echipei, aleargă după el și suferă un accident de automobil. Indurerat, Radu se întoarce la cabană, dîndu-și seama că s-a lăsat orbit de o pornire de moment. Colectivul decide ca Radu să nu joace în meciul final. Radu acceptă, făcînd astfel primul pas spre îndreptarea sa. De aci se înoadă alte întîmplări și peripeții pe care — așa cum am promis autorilor — nu vi le putem divulga, pentru că altfel spectatorii comediei muzicale sportive „Bujor al 12-lea" n-ar mai avea nici o... surpriză!

Deocamdată, să vă aducem la cunoștință ultimele știri pe care le-am cules la... fața locului. Repetițiile decurg într-un ritm intens.

Directorul de scenă N. Dinescu supraveghează desfășurarea „antrenamentelor", intervenind cu competență nu numai artistică, ci și sportivă (a fost cîndva jucător la juniorii Juventusului). Bineînțeles că n-am întîrziat să-l „interpelăm" asupra piesei care se va reprezenta, în decembrie, la Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase".

— „Bujor al 12-lea" are o temă desprinsă din actualitate. Prea mari dificultăți n-am avut la punerea în scenă a piesei. Majoritatea interpreților au făcut sport sau sînt de ani și ani de zile spectatori nelipsiți ai meciurilor de fotbal. Oricum, noi am vizionat în colectiv cîteva meciuri, am cercetat ziare și reviste de specialitate. Desigur, cititorii ziarului „Sportul popular" ar dori să afle cum se descurcă noul nostru actor: maestrul sportului Titus Ozon. Pot să vă anunț că vădește un talent remarcabil și că scena Ozon-Tomazian va fi pur și simplu savuroasă!"

M. G.



Dan Demetrescu și Al. Giovany într-o scenă din piesă.

În locul unei fotografii

Da, acest spațiu era rezervat unei fotografii critice, reprezentînd starea de plîns a sălii și materialelor de gimnastică din subsolul școlii de topografie din Capitală. Aflînd aceste amănunte, vă veți întreba, desigur, și dumneavoastră: de ce nu am publicat o asemenea fotografie? Ei bine, imposibilitatea de a vă prezenta o nemaivăzută mostră de „spirit gospodăresc" a fost provocată de atitudinea tov. Gh. Dandu, directorul școlii, care s-a opus cu toată îndîrjirea la fotografierea sălii cu pricina. Tov. Dandu a uitat însă un mic amănunt: poți interzice reporterului folosirea aparatului de fotografiat (?!), dar nu poți face același lucru cu... carnetul de însemnări...

Mica bază sportivă din spatele Palatului Republicii servea nu atît viitorilor tehnicieni topografi, care au două ore de educație fizică pe săptămînă, ore pe care le țin în sălile de curs, cît elevilor de la școala textilă a uzinelor „7 Noiembrie". E drept, în momentul de față din cauza lipsei geamurilor, pereții și materialele s-au deteriorat, iar sala de gimnastică a devenit improprie oricărei activități sportive. Ca și în anul trecut însă, direcțiunea școlii textile s-a oferit să efectueze lucrări de renovare. Tov. Dandu s-a opus și acestei inițiative, la început susținînd că trebuie reînoită aprobarea Ministerului Agriculturii (dată în decembrie 1955 școlii textile), iar mai apoi argumentînd că intenționează să aducă însemnate modificări încăperii, cu mijloace proprii. Nici acest ultim motiv nu este însă valabil, întrucît, așa cum remarca însuși directorul adjunct, tov. Gh. Ciobanu, asemenea intenții nu pot fi realizate, cel puțin deocamdată. Singurul răspuns precis l-am primi, poate, de la direcția de pregătire a cadrelor din Ministerul Agriculturii. Și nu numai în ceea ce privește perspectivele sălii de gimnastică de la școala de topografie din Capitală ci și în legătură cu poziția față de critică a conducătorului școlii.

B. MARICA

Competiții care nu și-au atins scopul

In dorința de a asigura continuitatea activității sportive de mase, comitetele regionale C.F.S. Craiova și Hunedoara au organizat două mari competiții sportive, destinate, în special, tineretului sătesc: „Spartachiada craioveană" și, respectiv, „Cupa satelor".

Inițiativa—în sine—merită aprecieri. Felul în care au fost însă organizate cele două concursuri, necesită unele comentarii...

Organizatorii concursului de la Craiova au pășit cu stîngul. Un regulament alcătuit nechibzuit, perioada de desfășurare aleasă nepotrivit (în toiul campaniei agricole de toamnă) au fost factori hotărîtori care au influențat serios desfășurarea întrecerilor. Faptul că această competiție n-a avut o temelie sănătoasă (multe din etapele pe colectiv și chiar pe comună nu s-au putut desfășura din cauza unei slabe organizări, din lipsă de material și echipament sportiv și chiar din cauză că unele colective sătești există doar pe hîrtie) a dus la transformarea ei într-un fapt divers, într-o întrecere lipsită de entuziasm și vigoare.

Pe întreg parcursul ei, întrecerea a fost slab popularizată și, în deosebi, prost organizată, folosindu-se baze sportive necorespunzătoare (terenuri impracticabile, săli de sport murdare, neîncălzite, fără lumină, ca de exemplu sala liceului „Frații Buzești" din Craiova, în care s-au desfășurat jocurile de volei). In faza finală, în care tinerii așteptau să vadă și să învețe lucruri folositoare, lipsurile au fost și mai numeroase. Concurenții n-au avut la dispoziție echipament și material sportiv iar cadrele tehnice — arbitrii, oficialii — (care în cazul unor astfel de concursuri au și un important rol educativ) au dovedit nu numai dezinteres și plictiseală, ci chiar o slabă pregătire. Așa se explică de ce la proba de aruncare a greutății încercările au fost măsurate din... centrul cercului de aruncare, motivînd că așa este „regulamentar"; de ce proba de 100 m. plat s-a alergat în... turnantă iar plecările și sosirile au fost apreciate „după ochi".

O situație similară am întîlnit și în cadrul finalelor „Cupei satelor", competiție desfășurată în regiunea Hunedoara.

Competiții ca „Spartachiada craioveană" și „Cupa satelor", în felul în care au fost organizate nu aduc nici un aport scopului pe care-l urmăresc întrecerile sportive de mase.

Este bine ca perioada care desparte marile competiții sportive de mase—Spartachiada de vară, crosurile, Spartachiada de iarnă—să fie folosită în scopul organizării a cît mai multor concursuri locale (care să nu implice cheltuieli inutile), bazate pe specificul regiunii, dar care să stimuleze, totuși, interesul sutelor de tineri. Numai că aceste concursuri trebuie să fie atent pregătite, să angreneze cît mai multe colective și să folosească inițiativa creatoare a acestora.

GRIGORE ARJOCA
MIRCEA TABACU
inspectori în C.C.F.S.

Calificativul „insuficient" activității de instruire în regiunea Suceava...

„Ne lipsesc antrenori pînă și la disciplinele cele mai îndrăgite în regiunea noastră, cum ar fi voleiul, baschetul, gimnastica și fotbalul". Cu aceste cuvinte ne-a întîmpinat deunăzi, unul din antrenorii regionali ai comitetului C.F.S. Suceava atunci cînd ne-am arătat dorința de a afla cîte ceva despre felul cum se desfășoară munca de instruire în colectivele sportive din această regiune.

De altfel, cu oricare dintre activiștii sportivi ai regiunii Suceava ai sta de vorbă, toți parcă ar vrea să-ți spună același lucru. "Ce să facem tovarășe? La noi sportul a pătruns mai greu. Sîntem la margine de țară și tineretul s-a deprins tîrziu să practice o disciplină sau alta. Iată de ce și rezultatele sînt mai modeste".

Cu alte cuvinte, în această regiune, sportului îi lipsește o tradiție...

Noi n-am fost de aceeași părere. Și, pentru a afla adevăratele cauze, nu ne-am oprit la unele explicații. Am vizitat cîteva colective. Din păcate, decepția a fost aproape totală. De ce? S-o arătăm deschis: 1. colectivele sportive au comisii pe ramură de sport numai pe hîrtie. Acest lucru se întîmplă la Progresul, Recolta Avîntul, Voința, Flamura roșie și Locomotiva; 2. lipsesc antrenori cu o calificare corespunzătoare. Cînd spunem aceasta, considerăm că nu poate fi admisibil ca tineretul din regiunea Suceava să beneficieze în procesul de instruire doar de aportul unuia sau a doi antrenori, la discipline ca: baschet (Puiu Virgil — Cîmpulung), schi (Dragoș Burghelea — V. Dornei), hochei pe gheață (Stefan Tomovici — Rădăuți), oină (I. Munteanu — Frasin), natație (Adriana Băncescu — Botoșani), în timp ce la celelalte discipline nu există, literalmente, antrenori. In general, în unele colective s-a făcut apel la o serie de instructori voluntari, care au însă o pregătire cu totul insuficientă; 3. în regiune sînt foarte puține centre de antrenament (cele care există sînt legate mai mult de existența școlilor de tineret, organizate la Rădăuți și V. Dornei); 4. sectorul în care activitatea se prezintă oarecum satisfăcătoare este cel școlar.

Am stat și am reflectat. De ce oare pentru a se face treabă în activitatea de instruire e neapărat nevoie de o tradiție? Nu cumva prin inițiative mai îndrăznețe, prin mai multă perseverență și muncă s-ar putea obține și în regiunea Suceava succese pe linia instruirii sportive? In starea de lucruri existentă pînă acum cea mai mare parte din vină o au asociațiile sportive; ele n-au manifestat o preocupare majoră pentru ca sportivii colectivelor sucevene să-și dezvolte metodic procesul de instruire. In ultima vreme, membrii consiliilor centrale ale asociațiilor sau instructori ai acestora au ocolit regiunea Suceava. Un singur instructor, în persoana tov. Bălașa, reprezentînd asociația Flamura roșie a poposit acum cîteva luni pe aceste meleaguri, pentru a analiza activitatea secției de fotbal a colectivului Flamura roșie.

Dacă lucrurile stau așa cum am arătat mai sus, atunci să nu mai mire pe nimeni de ce echipele de baschet, volei, handbal, ș.a. din orașul și regiunea Suceava își desfășoară activitatea fără o îndrumare corespunzătoare, de ce ele fac antrenamente la întîmplare, în mod sporadic, sau, cum e cazul la atletism, se merge de la concurs la concurs fără o pregătire adecvată !?!

Fără îndoială, o parte din vină trebuie atribuită și comitetelor C.F.S. (în special cel regional) care, pe de o parte, n-au sezisat cu mai multă tărie forului central deficiențele legate de activitatea de instruire, iar pe de altă parte nu s-au îngrijit ca instructorilor voluntari ai diverselor colective să li se dea îndrumările tehnice necesare.

Soluția pentru a se ieși din impas e simplă: cînd toate lacunele amintite mai sus vor fi lichidate, progresul tehnic al activității sportive va deveni o realitate și în regiunea Suceava.

T. STAMA